

snuelser med Hensyn til dette Punkt, men at idetmindste den nuværende Indenrigsministers umiddelbare Formand, ansaae sig berettiget ber- til, og har udtalt i det andet Thing, at han antog, at Indenrigsministeren havde denne om- spurgte Bemhændigelse.

Da ikke flere begjærede Ordet, fattes Sa- gens Dørgang til anden Behand- ling, under Afstemning og vedtoges med 32 Stemmer mod 5.

Bjerring: Det vil vist ikke findes un- derligt, at jeg, efter den Forhandling, her nu har fundet Sted, hvorved der har vist sig saa forskellige Opfattelser, andrager paa Nedsættel- sen af et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer.

Drejer: Det forekommer mig dog ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til at nedsætte et Udvalg. Jeg er bleven bestyrket i denne Mening ved de Udtalelser, der ere skete, navnlig fra deres Side, som ere imod det foreliggende Lovforslag. Jeg troer i det Hele, at det ikke hev gjælder i den Grad et indviklet Princip- spørgsmaal, da det kun gjælder om en Bemh- digelse, at Sagen behøver Undersøgelse i et Ud- valg, og det forekommer mig endog, at der som Bestyrkelse derfor kan ansøres, at Indvendi- gerne egentlig kun gaae ud paa, at Lovforsla- get er overflødigt. Jeg skal tillade mig at mene, at det er rigtigst at stemme mod et Udvalg. Jeg skal idetmindste gjøre det.

Kirck: Det, hvorpaa den ærebe sidste Ta- ler støttede sin Opfordring til at stemme mod Udvalg, mener jeg maa hidrøre fra en aldeles feil Opfattelse af Discussionen. Jeg troer, at navnlig de, der have talt mod Lovforslaget, maatte bringe ham til, at ansee det rigtigst, at der blev nedsat Udvalg, for nøiere at kunne prøve en Sag, der efter min Mening ikke blot er behyrrende for Kjøbstæderne men ogsaa til ingen Nytte. Udvalget kan i kort Tid tydeligt fremsætte Forholdet. Det er umuligt i Hove- det at have alle de forskellige Bestemmelser, der høre herhen, og dem kunde Udvalget i et Par Dage samle. Jeg skal stemme for et Ud-

valg, og paa det Indstændigste anmode Thinget om at gjøre ligesaa.

Willing: Ibet jeg skal slutte mig til hvad den ærebe 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) udtalte, skal jeg blot tilføje, at jeg meget vilde beklage, hvis et Udvalg skulde blive nedsat; thi det forekommer mig, at det vilde være det Samme, som at Lovforslaget aldeles ikke vilde udkomme. Jeg troer, at Kjøbstæderne vilde modtage denne Lov med Glæde, og jeg skal derfor fraraade et Udvalgs Nedsættelse.

Bjerring: Der er egentlig to Principer, som afgjøres ved denne Sag. For det Første, hvorvidt man kan antage, at Næringskatten bør bortfalde samtidig med Næringsfrihedens Indførelse. Det er bekjendt, at der gives Stater, hvor der er fuldkommen Næringsfrihed, større Næringsfrihed, end vi indføre den 1ste Januar 1862, og hvor der ikke bestomindre findes en særlig Skat paa Næringen. Men uagtet jeg for mit Vedkommende skal være vil- lig til at gaae ind paa at opgive Næringskatt- ten, er der et Punkt, som forekommer mig at være vigtigere. Det er, om den Skat, der hviler paa Næringen og skulde opgives, bør overføres paa Grundtaxt eller paa Formue og Leilighed. Det er bekjendt, at Skatten paa Grundtaxt og paa Formue og Leilighed paa- lignes efter forskellige Principer i de forskjel- lige Kjøbstæder. Nu kunde det tænkes, at der i en Kjøbstad kunde være et saadant Forhold, at man ved at overføre Næringskatten paa Grundtaxt eller Formue og Leilighed, altsaa paa Andre end dem, der hidtil have baaret den, vilde begaae en høj Grad af Ubillighed. Det mener jeg, at man ikke skal uden nøiere Undersøgelse. Hvad det Spørgsmaal angaaer, at Lovforslaget vilde blive begravet i Udvalget, da forekommer det mig, at det ikke har nogen Betydning, da Loven ikke skal træde i Kraft før den 1ste Januar 1862, og der er Visshed for, at hvis den ikke kommer til endelig Af- gjørelse, ville vi, naar vi møde igjen til Octo- ber, finde et Lovforslag fra Regjeringens Side, der bringer det til Afgjørelse. Jeg skal der- for igjen anbefale et Udvalg. Muligvis kunde